

FIGYELEM!

A Rimóci Újság előfizethető a
Polgármesteri Hivatalban és a terjesztőknél.
Ára: 1000.-Ft/év

SPORT**SPORTSZERŰSÉGBEN I. HELYEN ÁLL
IFI CSAPATUNK!****2005-2006-os bajnokság őszi értékelése**

A felkészülést ifi csapatunk július közepén kezdte. Sajnos nem igazán tudtunk felkészülni a megyei I. osztályú bajnokságra, mert az edzéseket kevesen látogatták. Edzőmérkőzést csak a felnőtt csapattal tudtunk játszani. Augusztus elején Bajnokok Tornáját szerveztünk a Labdarúgó Szövetséggel közösen, a megyében bajnokságot nyert ifi csapatok számára. A torna felmérés is volt, ami elérte célját, hisz játékban főlümlöttünk mindhárom csapatot, de a gólhelyzetek kihasználásában javítani kell. Nagy sajnálatunkra a tornán Percze Gábor megsérült, az ő gólerős játéka hiányozni fog a bajnokságban. Ugyanolyan lendülettel kezdtek a bajnokságot, mint ahogy abbahagytuk a megyei II. osztályban. Az első két fordulót könnyed játékkal simán hoztuk, majd a harmadikban nagyon tartalékosan tudtunk kiállni. Így az eredmény csak vereség lehetett. A negyedik fordulóban két és fél éves itthoni veretlenségünk szakadt meg Kisterenye ellen. Az ötödik fordulóban visszaállt a rend, és győzelmet arattunk. Kiemelkedik ebből Romhány és Tar elleni győzelmünk. A tizenegyedik fordulóban Balassagyarmatot fogadtuk. Végig kiélezett helyzetben jól és fegyelmegesen játszottunk. Helyzeteink meg is voltak a győzelemhez, de sajnálatunkra a gólt Balassagyarmat szerezte.

Ifi csapatunk az őszi bajnokságot: 12 győzelem, 1 döntetlen, 4 vereség, 69-34 gólaránnyal a 4. helyen zárta.

A GÓLOKAT A KÖVETKEZŐ JÁTÉKOSOK SZEREZTÉKI

Bangó Alex - 26, Juszti Bálint - 17, Beszki Andor - 8, Mócsány Roland - 8, Percze Richárd - 4, Rácz Béla - 2, Laczkó Tamás - 1, Percze Tamás - 1, Vincze Dezső - 1, Szép Dávid - 1.

Minden játékos dicsőreget érdemel, mert két megyei II. osztályú bajnokság megnyerése után ott van a dobogó közelében. Büszkének lehetünk rájuk, mert sok örömet szereztek falujuknak, sportegyesületüknek, de leginkább a szurkolóknak.

Tavasszal a cél a dobogó elérése

Január közepén kezdte felkészülését ifjúsági csapatunk. Itt már az edzéseket nehezebb összeegyeztetni, mert sokan csak a hétvégén vannak idehaza. Hétközben a felnőtt csapat edzéseiben vettek részt azok, akik itthon vannak. Sajnos az edzések fontosságát nem mindenki érzi át. Az edzéseket szépen elkezdjük, tudunk edző mérkőzést játszani felnőtt csapatunkkal, Szécsény ifi, Vác serdülő csapatával. A bajnokság kezdését elhalasztották a rossz idő miatt, a helyette tartott edzéseken csak kevesen jelentek meg.

Nagyon szeretné kérni a csapattól, hogy ha a bajnokság igazából elkezdődik, mindenki szívvel-lélekkel induljon neki a mérkőzéseknek, mert csak így tudjuk az élénk kitűzött célt elérni.

BIZTATÓ JELEK A BAJNOKI RAJTRA!

Előkészületi mérkőzések eredménye:

Január 28. Rimóc-Szécsény 2-3

Rimóc: Baráth (Tózsér) - Fábán, Szívós (Király) Puruczki - Tisztartó, Kelecsényi, Bablana (Árva), Csernák, Bangó R. - Percze, Vincze.

Az év első mérkőzésén bár mindent megtettünk a győzelemért, kihagytuk a helyzeteinket.

Február 11. Romhány teremlabdarúgó torna

Rimóc-Romhány I. 1-6

Rimóc-Kétdobony 8-2

Rimóc-Érsekudkert 5-0

Rimóc-Romhány II. 3-0

Végeredmény: 1. Romhány I. 2. Rimóc, 3. Romhány II. 4. Érsekudkert 5. Kétdobony

Rimóc: Baráth, Kelecsényi, Vincze, Tisztartó, Puruczki, Bangó R., Bablana, Árva.

A torna jól szolgálta a felkészülést és teljesen megérdemelten szereztük meg a második helyet.

Február 18. Rimóc-Szécsény 2-3

Rimóc: Baráth (Tózsér), Varga, Fábán, Puruczki, Király, Tisztartó, Kelecsényi, Árva, Csernák-Vincze-Jusztin (Bangó N.)

Igazi „sokkolós” mérkőzésen 0-3 után ébredtünk fel.

Március 11. Vác, Rimóc-Romhány 7-3

Rimóc: Baráth-Varga, Király, Szívós (Bangó N.) - Tisztartó-Percze, Kelecsényi, Fábán (Jusztin) Bangó R.-Árva, Vincze.

Kökemény csatának ígérkezett, végül mosolygós fiesztává alakult a mérkőzés mert kultúrálisan fociztunk.

Március 15. Cák, Rimóc-Szécsény 5-3

Rimóc: Baráth (Tózsér)-Fábán, Szívós, Tisztartó, Király, Csernák, Bangó N., Jusztin (Szép) Bangó R.-Árva, Vincze.

A sérülés és hiányzó listánk ismeretében azt hittük szenvedni fogunk, de tévedtünk. Fegyelmegest taktikus játékunknak és kemény védekezésünknek köszönhetjük, hogy nyertünk.

Március 19. Mihálygerge, Rimóc-Mihálygerge 3-0

Rimóc: Baráth-Varga-Tisztartó, Szívós, Király (Puruczki) Csernák, Kelecsényi, Bangó N., Bangó R.-Árva (Bablana) Vincze (Fábán)

A bajnoki rajt előtt nagyon értékes ez a győzelem. Küzdeni tudásunk kitűnő volt, játékban pedig leszünk még jobbak.

Végezetül köszönjük Jusztin Bertalan vezetőségi tagnak hogy váci műtűves pályán készülhettünk a bajnokságra.

RIMÓCI AMATŐR TENISZTORNA

Helye: Rimóci sportcsarnok.

Idője: 2006. március 18. 8 óra

A 9 alkalommal megrendezett tornán, változatos, izgalmas mérkőzések után a következő végeredmény született.

1. helyezett	Balog-Kovács (Romhány)
2. helyezett	Koplányi-Szabó (Diósjenő-Szécsény)
3. helyezett	Fekete-Kiss K. (Salgótarján)
4. helyezett	Bolcsó-Zsidai (Salgótarján)
5. helyezett	Juhász-Tomány (Szécsény-Balassagyarmat)
6. helyezett	Kolosi-Oláh Zs. (Szécsény)
7. helyezett	Árva-Bagyinszki (Szécsény-Salgótarján)
8. helyezett	Ádám-Szeles (Szécsény-Salgótarján)

A jó hangulatú vacsora után a résztvevők a következő torna megszervezése mellett döntöttek.

A TORNA SZPONSZORAI:

BEREX 2000 Kft. Polgármesteri Hivatal Rimóc,
és a NEW-Profipack Kft. voltak.

Rimóci Újság

Független falusi lap.

Megjelenik havonta.

Kiadja: Rimóc Község képviselő-testülete.

Felelős kiadó: Lőréné Kiss Ibolya

Szerkesztők: Beszki János, Jusztin Péterné, Kiss János,

Lőrík Sándor, Percze Balázné, Vincze Attila,

Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczéné Percze Gizella.

Készült a Bánszky és Társai Kft. nyomdájában,

a „RIMÓCI KÖZSÉGÉRT” Alapítvány támogatásával.

Felelős vezető: Bánszky György

RIMÓCI ÚJSÁG

Ára: 100.-Ft

XII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

FÜGGETLEN FALUSI LAP

BŐJT MÁSA HAVA

2006. MÁRCIUS

„A jóság olyan egyszerű: mindig másokért élni, sose magunk hasznát keresni..”
(Dag Hammarskjöld - 1905-1961 svéd politikus)

NŐNAP

Már a meghívóval kezdődött. Szép volt, és finom. Látszott, hogy a készülődés nagy, és titokzatos. Nem csalódtunk. Mi nők, akkor és ott igazán meghatóknak és megtiszteltnek éreztük magunkat.

Az élet legszebb emlékei közé tartoznak ezek a pillanatok. Köszönetet kaptunk - mint nő, mint feleség, mint anya.

A mi fiaink. Elegánsak voltak, idézeteket mondtak, énekeltek. Megköszönték a mosolyt, a gyöngédséget, a szeretetet és nagylelkűséget. Jó volt ott, és akkor nőnek lenni. Arra gondoltunk - bár csak sokszor és sokan hallanak e köszönetet - s bár az év minden napjára jutna a sok szép szóból egy morzsányi. De majd beosztjuk.

Azt hiszem, kevés közösség mondhatja el magáról, hogy nőnap alkalmából ilyen bensőséges ünnepet szerveznek a fiaik. Mi ott nagyon büszkének voltunk - Rájuk - s a szép és megható szavaik után magunkra is. Köszönjük!

Dr. Verbói Klára

Petőfi Sándor:

MEGBÁNTOTT A RÓZSÁM...

Megbántott a rózsám nagyon,
Haragudtam érte nagyon,
Haragudtam, buslakodtam,
Mint az effélékért szoktam.
Azt gondoltam, hogy sebemet
A sírásó gyógyítja meg,
Hogy akkor zárul be sebem,
Ha megnyílik a sír nekem.

S meddig tartott ez a bajom?
Míg megcsókolt az angyalom,
Mihelyt megcsókolt angyalom,
Mindjárt nem lett semmi bajom.
Éles, hegyes tőr a szava,
S édes balzsam az ajaka.
Ilyen az a leányféle!
Mit tegyen az ember véle?

Szatmár, 1847. augusztus

Kedves férfimunkatársaink!

A Rimóci Újság hasábjain is szeretnénk köszönetet mondani a már rendszeressé váló kedves és megható nőnapra köszöntőért. Úgy véljük, hogy az önkormányzat valamennyi női dolgozója nevében elmondhatjuk: a férfi kollégáink szeretete, kedvessége - melylyel már több éve készítenek meglepetést számunkra - erőt ad nekünk ahhoz, hogy a mindennapok egyhangúságát, a napi erőfeszítést könnyebben tudjuk elviselni.

Köszönjük, hogy ezt a napot széppé és különlegessé tették számunkra: **Mi Nők!**

MINDEN KEDVES OLVASÓNAK

ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET

KÍVÁN A RIMÓCI ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉGE!

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

A X. Jótékonyági bál a számok tükrében

Az idei bálról izelítőt mutatunk képekben újságunk ezen számában. A következő sorok a rendezvény pénzügyi eredményét mutatják be. A báli bevétel az alábbiakból tevődött össze:

A két főszervező összesen 114 db jegyet értékesített, mely 342.000 Ft bevételt jelentett. Ezekon kívül a tombola eladás 68.900, képviselői felajánlás 20.000 forinttal növelte a bevételt. Ez összesen **430.900 Ft.**

A kiadások között a legnagyobb tétel a kötelező fogyasztás (étel, ital, sütemény). Ennek összege csökkentve a Szociális bolt dolgozói által üzemeltetett büfé bevételével 151.978 Ft. A terem díszítéséhez szükséges anyagok 25.150 Ft-ba kerültek. A zenekar 65.000 Ft, a tombola díjak ára 60.000 Ft, szervezési költségek, tánc koreográfia és ruha díja 40.000 Ft. Az összes kiadás 342.128 Ft.

A 2006. évi jótékonyági bál tiszta eredménye : **91.772 Ft.** Ennek felhasználásáról szokások szerint a bál résztvevői szavaztak. A legtöbb szavazatot (31 db) a hangosító berendezés fejlesztése, modernizálása kapta, de a következő ötletek is kaptak szavazatot: projektor (13 db); kültéri padok (15 db); videokamera (21 db); sportöltöző (4 db); 20 személyes busz (4 db); kondi terem (3 db); utak felújítására (2 db); szemetes kukák, utcai (1 db); parti, ahol ingyen van az ital (1 db). Összesen 95 szavazat érkezett be a szervezőkhöz.

Még egyszer köszönetet mondok a szervezőknek, segítőknek, támogatóknak, hogy hozzáállásukkal, munkájukkal lehetővé tették, hogy a X. Jótékonyági bál is megrendezésre kerülhessen.

Beszkid Andor
polgármester

Közljük a Nógrád Megyei 03. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületben a 2006. április 9. és 23. napjára kitűzött országgyűlési képviselő választásra az OEVB I. fordulóra nyilván-
tartásba vett jelöltek listáját:

JELÖLT NEVE:	JELÖLŐ SZERVEZET:
Borenszki Ervin	MAGYAR SZOCIALISTA PÁRT
Fényszarusy Dezső	KERESZTÉNYDEMOKRATA PÁRT KERESZTÉNYSZOCIÁLIS CENTRUM ÖSSZEFOGÁS
Franka Tibor	MIÉP - JOBBIK A HARMAIK ÚT
Janovszki Zsolt	SZABAD DEMOKRATÁK SZÖVETSÉGE A MAGYAR LIBERÁLIS PÁRT
Dr. Nagy Andor	FIDESZ MAGYAR POLGÁRI SZÖVETSÉG KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT
Nagy Attila Tibor	MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT
Rác Dezső	MCF ROMA ÖSSZEFOGÁS PÁRT
Smelkó István	MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM
Szajkó Béla	ZÖLDEK PÁRTJA

"RIMÓCI FIATALOK A FIATALOKÉRT"

Ezzel a címmel adott be pályázatot a Rimóci Ifjúsági Közösség Koczka Csabáné és Urus Attila plébános úr vezetésével az Észak-magyarországi Regionális Ifjúsági Tanácshoz. A fiatalok az új közösségi terem szeretnék bebútorozni, és programjaikhoz különböző játékokat beszerezni. Ha a pályázatot pozitívan bírálják el, a fiatalok 251.000 Ft-ot költhetnek el a programban meghatározott tárgyakra. Ebből az összegből 200.000 Ft a támogatás, 51.000 Ft-ot pedig az Ifjúsági Közösségnek kell hozzátennie. A közösségi terem könyvespolcokkal, szekrényekkel lenne otthonosabb, ezeken kívül asztali focit, írható táblát, sakk készleteket, lengőteket és különböző társasjátékokat szeretnének beszerezni. A fiatalok elmondták, hogy nyárra több programot is terveznek, melyre mindenkit szeretettel várnak majd! Figyelemreméltó a fiatalok tenni akarása, kívánunk nekik sikeres pályázatot! V.N.

A képen még javában tart a ravatalozó felújítása, melynek munkálatai a tervezett 2006.márc.31-re is fejeződnek.

ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁSOK
2006. április 9. - április 23.

FIZETETT POLITIKAI HIRDETÉS

BORENSZKI ERVIN

MSZP

Borenszki Ervin Képviselőjelölt

Tisztelt Rimóci Választópolgárok!

Örülök annak, hogy az elmúlt években segíthettem a helyi önkormányzatnak abban, hogy az egészségház kialakítása, a ravatalozó, az általános iskola tetőfelújítása, és a Művelődési Ház szociális blokkjának kialakítása is megvalósulhatott. Biztosra vehetek, hogy a sportöltöző építéséhez és minden a lakosság életkörülményeinek javításához benyújtott pályázatot támogatom.

Kérem április 9-én szavazzon a Magyar Szocialista Pártra és rám!

Bátorság

-

Biztonság

-

Igazságosság

FIGYELEM! Értesítjük a lakosságot, hogy a FALUGAZDÁSZ ÜGYFÉLFOGADÁSA MEGVÁLTOZOTT. Ezentúl csütörtökönként fél 11-től 15 óráig várja a helyi lakosokat a művelődési ház kistermében.

900 nm²-es TELEK

bekerítve, betonalapú vaskerítéssel, utcafronton fából díszkerítéssel,
ÉRVÉNYES ÉPÍTÉSI ENGEDÉLLEL ELADÓI
Érdeklődni: 06 30 218-66-42

PÖSTÉNYBEN

1000 m²
KÖZMŰVES TELEK ELADÓI
ÉRDEKLŐDNI: 06 30 218-66-42

Akiért a harang szól...

Szombati István
1929 - 2006

Golyán Bertalanné
1919 - 2006

Gólyahír:

Bada Tiffani - 2006. 03. 13.
Bada Gábor - Oláh Anasztázia

Vincze Georgina - 2006. március 27.
Perce Renáta - Vincze Zsolt

Gondolatok:

KORÁLLATOK.

1. A sima (nudi) sün.

Nem tévesztendő össze a lapos sünnel, melynek története úgy kezdődött, hogy találkozott az úthengerrel.

Származási helye: Egyszer egy alkoholfüggő kozmetikus úrasszony szemöldökcsipesszel kiráncigálta egy sün tuskéit, és eladta egy egzotikus lebutuljának foggipszkálóként, és más izgató szerként. Azóta már több megkopasztott példányt is láttak a

természetjárók arrafelé, sör-nagyfröccs-cefre falvában.

Sajátosságai: A sima sün nem szúr, nem bök, selymes bőrét akár egy gyermek is megsimogathatja. De mitévő lesz szegény, ha jön a farkas?

Szaporodása: Tüske böki a túskebökit a hagyományos légyottokon. Ha egyáltalán valamit nyertek azzal a sima sünnel, hogy szurkapiszkaik elvették az az, hogy most már fájdalommentesen szeretkezhettek. Baj csak akkor adódik, ha valamelyikük egy torzonborz tuskés süvölvénybe habarodik bele.

Folytatás következik

Lőrinc Sándor

MÁRCIUS 15. MEGEMLEKEZÉS

Ebben az évben az 1848-as forradalom és szabadságharc emlékére rendezett megemlékezést, 2006. március 14-én este, fél hatkor tartottuk a művelődési ház nagytermében.

Az ünnepség elején a Himnusz ismerős hangjai csendültek fel, majd Beszkid János mondott ünnepi beszédet. Beszédében felevenítette az 1848-as eseményeket. Eközben az iskola tanulói már izgatottan várták, hogy ők is előadhas-sák műsorukat, leróva ezzel tiszteletüket 1848 nagyjai előtt. Megemlékezésükben röviden vázolták 48 eseményeit, kiemelve a március 15-én történeteket. A műsor ezen részét a Szózat zárta, de a megemlékezés még nem ért véget.

Fáklyás menet indult - emelve az ünnepi hangulatot - a Petőfi szoborhoz. Iskolánk tanulója, Petőfi: Magyar nép című költeményét mondta el, majd a megemlékezés koszorúzással zárult. Az önkormányzat nevében: Juhász Vincéné, Vizoviczki Lászlóné és Vincze Attila, az iskola részéről Golyán Jánosné, Kiss Józsefné, a civil szervezetek nevében pedig Vincze Nikolett, Beszkid János és Virág László helyezte el az emlékezés koszorúit.

Huszko Mariann

Néhány perc...

NAGYBŐJT (Quadragesima azaz Szent Negyvennap)
325-ben a Nikaiai zsinat már általános gyakorlatként beszél a Húsvét előtti negyvennapos böjtről. A negyvenes szám Jézus negyvennapos böjtiére (Mt 4,2) emlékeztet. A negyvennapos böjt a hívek általános bűnbánati ideje, mellyel a húsvéti öröme készíti fel lelkünket.

A nagyböjt jellegzetessége, hogy emlékezetünkbe idézi keresztiségünket, hangsúlyozza a töredelmes lelkületet, előkészíti a hívőket a húsvéti misztérium megünneplésére. A nagyböjt a bűnbánat szellemét szolgálja, a bűnbánat szentségéhez járulás, a lelkigyakorlatok, az önmegtagadások és a szolgáló szeretet cselekedetei. Ez az időszak, mint tudjuk, Hamvazószerdától Nagycsütörtök estig, a mise megkezdéséig tart. (Ekkor kezdődik ugyanis a Húsvéti Szent Háromnap).

A liturgia szerint a nagyböjtre eső emléknapon, vasárnapokon, megemlékező gyászmiséken az oltárokat nem díszítik virágokkal. Nagyhéten az orgona hallgat. Nagyböjt V. vasárnapján a feszületeket lila leplekkel takarták le, egészen a nagypénteki keresztleplezésig.

A néphagyomány szerint Fekete Vasárnap a falusi asszonyok, leányok az ország számos vidéken feketébe öltöztek, s így mentek a templomba.

Nagyböjtben van Virágvasárnap azaz pálmavasárnap az Úr szenvedéséről. A keresztények az Olajfák hegyéről körmenetben vonulnak körül a városon. A gyermekek olaj-vagy pálmaágakat visznek. Krisztus Jeruzsálembé való bevonulására emléznek ekkor.

Az ünnepi szertartásnak többféle formája lehet a helyi körülmények szerint. Részei: pálmaágak (barkaágak) megáldása evangélium, körmenet, szenvedéstörténet (passio)

Nagyböjtben tilos a mulatozás. Az ország több vidékén szokásban volt, hogy a zsíros edényeket hamvazószerdán elmosták és csak húsvétkor vették őket elő. Külön edényben olajjal vagy vajjal főztek.

A tavasz igazi nagy ünnepe a nagyböjtot követő HÚSVÉT. A kereszténység ezen a napon ünnepli Krisztus feltámadását. Krisztus kerethalálával és feltámadásával az egész ünnep teljesen új értelmet kapott, mivel az Őszövetségben a húsvét csak családi ünnepnek számított.

325-ben a már említett zsinat rendelte el, hogy húsvétot az egész Egyházban a tavaszi napéjegyenlőséget követő holdtölte utáni vasárnap ünnepeleljék. Így ünnepe március 22-én és április 25-e közé eshet. A változó ünnepek pedig mindig a húsvéthoz igazodnak, mint például a pünkösd.

A római egyházban a II. Vatikáni Zsinat felújította a húsvét ünneplés szemléletét és gyakorlatát. Krisztus feltámadásának méltó megünnepléséhez hozzátartozik a húsvéti szentgyónás és szentáldozás. Húsvétkor még a kevésbé hitbuzgó keresztények is elmennek a templomba.

A szertartásokhoz tartozik a sonka, bárány, kenyér és a tojás megszentelése. Többféle hiedelem és szokás is fűződik a húsvéthoz. Ismeretesek (voltak) a különféle köszöntők. Húsvét második napja, vízbevető hétfő - a locsoló ideje (volt) A nyuszi által hozott édesség ajándékozása újabb eredetű szokás. A húsvéti locsolóból az ország egész területén általában húsvéthétfőn este volt.

Biztosan érdemes lenne némely elfelejtett a nagyböjthöz, húsvéthoz kapcsolódó szép, emberi magatartást, szokást felújítani. Úgy gondolom, nagy tragédia nem származna belőle.

De ha már nem gyakoroljuk a régi jó szokásokat legalább ne horgászni, kirándulni menjünk, hanem szüleinkhez, testvéreinkhez, rokonainkhoz. Vagy ha hozzánk jönnek fogadjuk őket szeretettel, terített asztallal és beszélgessünk néhány perccel.

Beszkid János

Benkó Péter:

100 éves a Lóci út mellett lévő kereszt!

Pontosan száz esztendővel ezelőtt, 1906. március 24-én keletkezett az a szerződés, amely a jelenlegi lóci út melletti kereszt létrehozását elősegítette. Ebből az alkalomból a Rimóci Újság lapjain keresztül szeretném bemutatni a Rimócon található összes keresztet, illetve megismertetni történetükkel az újság olvasóit.

Az út menti keresztet legkorábbi magyarországi történetéről a NÉPRAJZI LEXIKON a következőket mondja:

"Az út menti kereszt legkorábbi emlékeit Sopron határából ismerjük, 1484-ből. A 17. század második felétől kezdve több út menti kereszt és annak tartott szoborcsoport maradt fenn melyeknek feliratai gyakran jelzik, hogy fogadalmi emlékek. Az út menti kereszt nagy része jezsuita népmisziók emlékét őrzi, melyek a Duna-Tisza közének kivételével egész Magyarország területén, 1718-tól kezdve adatoltak. Ezeket a missziós kereszteteket a hatás minél további biztosítására állították egy-egy sikeres misszió végeztével és gyakran búcsúkat is rendeztek ott. Néhol a vizek körménen hordozott kereszteteket szenteltettek meg és állították fel a mezőn, szőlőkben a természeti csapások ellen. A palóc keresztet, melyek a 19. század második felében készültek, gyakran kiemelkedő népművészeti értékűek."

Amint a lexikon is említi, Palócföldön a XIX. században készültek az első út menti keresztet. Kutatásaim során a rimóci keresztet is többször előkerültek. Például a katonai célokra készített 1853-as térképen már feltüntették a Szécsényi, Varsányi, és nem utolsósorban a Lóci úton lévő keresztet. Nagy valószínűséggel a legrégebbi rimóci vonatkozású kereszt a Szécsényi úton lévő, mely már az 1782-es térképen is megtalálható. Bár akkor még nem is biztos, hogy kereszt volt, hanem nagy valószínűséggel Mária szobra. Erre a kérdésre a következő lapszám-ban visszatérek, most térjünk vissza a kerek jubileumot ünneplő Lóci úti feszülethez!

Az első előfordulása, mint említettem, 1853-ból való, a II. katonai felmérés térképén.

1858. június 13-i keltezéssel található a rimóci plébánia irattárában Balás Balázs alapítványa "Rimóczon, a Lóci úton lévő fakereszt fenn-tartására". (Juventarium fundationum parochia Rimócz item rationes earam ab anno 1860.) Ebből az iratból megtudhatjuk, hogy a jelenlegi kereszt elődje fából készült. Szintén az alapítványok jegyzőkönyvéből tudjuk, hogy 1878-ban javították: új kerítést kapott 11 forint 31 krajcárért, s maradt még az 1879-es esztendőre 4 forint 5 krajcár. Fennmaradt a szerződés 1906-ból, mely a jelenlegi kereszttről szól: (szó szerint közlöm)

"Szerződés

Mely kötöttet Dr. Frank István rimóci plébános és Kis Péter kőfaragó mester romhányi lakos között egy a rimóci határban állítandó kőkereszt tárgyában.

1. Kis Péter kőfaragó mester elvállalja, hogy egy négy méter magas kemény romhányi kőből készült keresztnek fölállítást, úgy hogy a feszületet is megadja hozzá és pedig 95 cm hosszúságot, kifestve. A fölállítást maga köteles végre hajtani.
 2. Ezen munkálatok fejében és a keresztért valamint a feszületért kap 190 koronát.
 3. Az alapozáshoz szükséges anyagokat, munkát Dr. Frank István plébános adja, valamint ő szállítja Romhányból Rimócra.
 4. A keresztnek oly időben való elkészítését, hogy az ideci keresztre járó napokon már készen álljon felelősség mellett elvállalja Kis Péter kőfaragó mester.
 5. Ugy szintén felelősséget vállal kifogástalan minőségű és keménységű kőanyagok fölhasználásáról a vállalkozó.
- Ezen pontokat saját aláírásunkkal erősítjük meg és ezzel egyszersmind elismerjük, hogy 40 kor. azaz 40 korona előleg pénzt egy részről adatott és a vállalkozó részéről fölvetett.

Rimóc 1906. március 24.

Dr. Frank István Plébános

Kiss Péter".

Utolsó adatom a Historia Domus-ból való: "1965 - Lóci úti feszület [kereszt] áthelyezése Kiss Sándor postás telkére. (Főegyházmegyei Hatóság Engedélyével)"

A következő lap hasábjain a Szécsényi úton lévő kereszt történetét elevenítjük fel.

10. JÓTÉKONYSÁGI BÁL KÉPEKBEN

A középiskolás diákok keringővel nyitották meg az estét, majd Heizer Kata, Heizer Marika, Bárány Dávid és Horváth István néptáncbemutatója az idei bálon is nagy sikert aratott.

Nagy sikert arattak a fiatal tehetségeink: Valkó Zsuzsanna és Valkó Máté két gyönyörű duettet énekelt, majd a késő esti órákban bemutatkozott a rimóci fiatalokból álló RETROCK zenekar is.

Hagyománnyá vált a meglepetés szindarab is a bálon. Ezúttal a középiskolások két felnőtt segítségével a „Hófehérke és a hét törpe” mesét elevenítették fel, nagy sikert aratva.

Mindezekon kívül az általános iskolás diákok csa-csa-csát és modern táncokat adtak elő, illetve Balog Andrea egy zongoradarabbal szórakoztatta a közönséget.

EZÚTON IS KÖSZÖNJÜK MINDEN SZEREPLŐNEK ÉS SZERVEZŐNEK A SZÍNVONALAS MŰSORT!

Határon túli március 15.

Mi előző számunkban hírül adtuk, a Rákóczi Szövetség Elnöksége által támogatott március 15-i diákutazási programon vehettünk részt. Ipolyvarbóról a Mikszáth Kálmán Magyar Tannyelvű Alapiskola és Óvodából érkezett a Fogadó Nyilakoztat iskolánk illetve a község képviselői részére.

2006. március 15-én 10.00 órakor indultunk a rimóci általános iskola elől. Először Alsósztrégován a Madách kastélyt tekintettük meg, ahova 11.00 órára érkeztünk meg. A múzeum igazgatónöje várt bennünket. A kastélymúzeum egy részét tudtuk csak megnézni, mert télen zárva van - a kiállítási anyagokból több védett helyre kerül - a megóvás érdekében. A kedvünkért nyitották ki, így személyes tárgyát, korabeli bútort csodálhattunk meg. Részletes tájékoztatást kaptunk családjáról, rokoni kapcsolatairól; megtudtuk, hogy dédunokája még ma is él Brazíliában. A kastély megtekintése után a Madách- emléktáblánál koszorút helyeztünk el.

A nap következő állomása Szklabonya volt. Nagy élményt jelentett mindannyiunknak: felnőtteknek, általános és középiskolás diákjainknak egyaránt a felújított és január 16-án átadott Mikszáth Kálmán-ház megtekintése.

Személyesen találkozhattunk Mikszáth „szellemével”: sok apró, mégis nagyon érdekes új információt szereztünk a „Nagy Palóc” életéről, mindennapjairól.

Az épület előtt elhelyezett mellszobrát megkoszorúzva tisztelegtünk Mikszáth Kálmán előtt.

A következő település már célállomásunk, Ipolyvarbó volt. 14.00 órakor a teplomban tartott istentiszteleten vett részt a delegáció, melyet Buda Károly esperes celebrált. Innen az általános iskolába mentünk a Mikszáth Kálmán emlékkiállítás megnyitójára. A kiállítást Jarábik Gabriella a Szlovákiai Magyar Kultúra Múzeumának igazgató asszonya méltatta, köszönetet mondott az iskola diákjainak, tanárainak a kiállítás létrehozásában végzett munkájukért.

„Várd örömmel a szép derült ünnepet!” - címmel ünnepi műsor vette kezdetét 16.00 órakor a Kultúrházban. A rendezvényt Zólyomi Károly Ipolyvarbó polgármestere nyitotta meg és mondott üdvözlő beszédet. Ünnepi köszöntőt a körzeti hivatal előljárója, dr. Balázs Péter mondott.

Ezt követően kulturális programot tekintettünk meg. Fellépett a balasagyarmati Szent Imre Általános Iskola és Gimnázium, az örhalmi asszonykórus, az óvári Szivárvány népdalkórus, a bussai CSEMADOK

alapszervezetének énekcsoportja, és még sokan mások.

Az ünnepi műsoron két diákunk is színpadra lépett: Virág Bálint Petőfi: A márciusi ifjak című versét mondta el, Beszkid Veronika pedig a Honfoglalás című film főcímdalát énekelte és kísérté gitárral.

18.15-kor fáklyás felvonulás indult a temetőbe Erdélyi János honvéd sírházhoz, ahol ismét köszöntötték a jelenlévőket és méltatták a márciusi eseményeket.

Elhangzott a Kossuth nóta, meghallgathattunk egy ünnepi verset is. Küldöttségünk a magyar nemzeti színű zászló mellett Rimóc község zászlaját is víve helyezte el koszorúját a honvéd sírján.

A temetőből visszatérve Ipolyvarbó előljárói megvendégeltek bennünket, majd elbúcsúzva tőlük, megköszönve a meleg fogadtatásukat elköszöntünk és indultunk haza.

A delegáció 21.00 órára érkezett meg Rimócra.

Köszönjük a Rákóczi Szövetség Elnökségének, hogy lehetőséget kaptunk a személyes tapasztalatszerzésre, a határainkon túl élő magyarok mély magyarságtudatának megismerésére!

Kiss Józsefné igazgató helyettes

Kuti Mária: Adatok Rimóc zenei monográfiájához

A forrást közli: Benkó Péter

A Bartók évforduló kapcsán kerestem megfelelő, Rimóccal kapcsolatba hozható, zenével foglalkozó témát. Kutatásaim során a budapesti Néprajzi Múzeum Etnográfiai Adattárában találkoztam Kuti Mária Rimócon gyűjtött, lejegyzett népdalaival, valamint egy hozzájuk kapcsolódó terjedelmes tanulmánnyal, mely egy készülő zenei monográfia részeként íródott. Virág Vincéné egykori kedves tanítónénim segítségével vehettem fel a kapcsolatot Kuti Máriával. Egyelőre csak telefonon beszélgettünk, viszont hozzájárult tanulmánya közléséhez. Egy kedves üzenetet küldött a Rimóci Újság olvasóinak, valamint minden rimóci embernek:

"Fiatal, kezdő tanítóként kerültem Rimócra 1954-ben. Olyan faluközösséget kerestem, amelyben még élnek a néphagyományok, ahol több módon gyűjthetők a népdal, néptánc, az életmód kincseiből későbbi tanítványaim számára.

Rimócon mindezt megtaláltam. A gyönyörű népviseletet a hozzá tartozó szokásokkal, az éneklő falut, ahol munkavégzés alatt is szárnyalt a dal, énekelt a szántó-vető, zengett a kendentaposó lányok, asszonyok kara, daloltak a hazatérő munkások. Feledhetetlenek maradtak a téli estéken fonóba siető, guzsalyt szorongató lányok, a tavaszi verőfényben kerítésekre, bokrokra faluhosszat kiterített vakítóan száradó vászoncsíkok, a vasárnap délutáni sétálók, a lakodalmi események, de a gyász közös elviselése is. A hétköznapiakat és ünnepeket beragyogta a népdalok világa, mely jókedvet, vidámságot, ha kellett, tümi tudást adott, Isten és ember tiszteletét sugározta.

Veszprém megyébe visszakerülve, Litéren, a tanítás mellett gyermektáncsoportot alakítottam és vezettem több, mint három évtizeden át. Ez a Zöldág Táncgyűttes, mely 47. éve működik, természetesen már fiatal vezetővel, aki szintén a tanítványom volt. Vele, s néhány táncosunkkal személyesen is jártunk a közelmúltban Rimócon. Kedves viszontlátás és találkozás volt ez. Gyermekünk szívesen tanulták és táncolják ma is a rimóci táncokat. Ennek kiemelkedő pillanata volt, mikor a 35 éves jubileumi műsorunkon, a veszprémi Petőfi Színházban Vincze Feri bácsi és Holecz Istvánné (nekem ma is Kanyó Margitka) énekében, táncolásában gyönyörködve együtt jártuk és zengtük: "Már Rimócon kettő a kisbíró, egyik dobos, másik levélhordó..."

Örömmel láthatjuk, hogy egyetlen falu kincsei is igen nagy értéket jelentenek, jó belegondolni, hogy milyen hatalmas, kifogyhatatlan kútforrás egész magyarságunk kulturális öröksége!

Öszinte szívvel kívánom, hogy a régi kincset őrizzék, s adják át utódaiknak!

Sok szeretettel küldöm üdvözetemet a község minden lakójának.

Tisztelettel: Ertl Pálné Kuti Mária aki mára 10 unoka boldog nagymamája

Litér, 2006. február 23."

Köszönjük ezeket a szép gondolatokat Marika néninek, s köszönjük felbecsülhetetlen értékű, sok adatot tartalmazó tanulmányát, melynek első részét alább olvashatjuk.

"[1] Bevezetés

Nógrád megye szívében, Szécsénytől délre, hegykoszorú tövében húzódik meg Rimóc. A név ismerős, hiszen ország-szerte szólássá lett: "Pislog, mint a rimóci nyúl". Hogy ez honnan ered, nem boncolgatom. Nem ez a céltom. A rimóciak meg úgysem örülnek, ha ezt mondják, mert a csúfolók magukat a falu lakóit nevezik rimóci nyulaknak. Én pedig nem akarok csúfolódni, hanem egy csokorba kötni egy csomó nagyon kedves rimóci emlékeket.

Arra csak dülöngés haladnak. Egyetlen autótűtja Szécsénybe vezet. A falutól délre a Cserhát hegyei, dombjai emelkednek. Szomszédjai: Szécsény, Varsány, Nógrádsípek, Hollókő, Nagylóc. Szécsény kivételével, ezekben a falvakban olyan népviseletet hordanak, olyan szokások élnek, mint Rimócon. Bár van különbség mindegyik falu között, de sokszor olyan hajszálnyi, amit idegen ember szemé észre sem vesz, évekig kell Rimócon élni ahhoz, hogy valaki meglássa egy "lány állásából", megállapítsa mozdulataiból, a szavak kiejtéséből, hogy hollókői, varsányi, sípeki, vagy rimóci. Nekem sikerült elsajátítani ezt a tudományt. Három évig voltam rimóci lakos. Három évig tanítottam a rimóci iskolában. Ez alatt az idő alatt bőven nyílt alkalmam a falu életének megismerésére. Lakói magyarok. Számuk kb.: 2500. Igazi palócok. A palóc

szó szökét jelent. Rimócon feltűnően sok a szöke haj, nem az a hirtelen szöke, hanem a sötétebb. Éppen ilyen sok a kék szem is. Munkaszerető, látástól vakulásig dolgozó emberek. A faluba érkező idegent a régi magyar vendégszeretettel veszik körül. Közlékeny, jó kedélyű, temperamentumos nép.

A forgalomból kiesik a falu. Vasútja nincs, rendszeres autóbusszjárata sincs. Villanyt néhány évvel ezelőtt kapott. Elmaradottnak tartják. Ezzel kapcsolatos véleményem: ha felületesen nézzük, így is meg lehet fogalmazni. De nagyon jó lenne, ha sok előrehaladott falu annyit megőrzött volna népi kultúrájából, ősi hagyományaiból, mint ez a kicsit lenézett Rimóc. A falu lakóit a régihez ragaszkodás, az újtól való idegenkedés jellemzi. [2] Ez a tulajdonság lényegesen hozzájárult az ősi szokások megtartásához. A maga módján fejlődik, de lassan.

Ebben a munkámban szeretném Rimóc zenei életét részletezni. Ez a gondolatom akkor született, mikor Kodály Zoltán "Magyar Népzene"-jét olvastam.

"A legtanulságosabb volna egy-egy község teljes dal-lamtérképét, zenei életének minden részletre kiterjedő leírását, más szóval zenei monográfiáját elkészíteni, akár önállóan, akár egy teljes község leírásba szervezve beleillesztve. A falusi munka hosszabb helybenlakást kíván, állandó érintkezést ugyanazon emberekkel. A vándorgyűjtő típusa régebben volt

időszerű, mikor rövid idő alatt is sok anyagot talált. Egyes különlegességek kutatója ma is igyekezni fog minél több helyen megfordulni. De legfontosabb kérdéseinkre választ elsősorban az egy-egy helyet hosszabban megfigyelő kutatástól várhatunk."- írja. Itt az alkalom, gondoltam. Én akkor már két évet töltöttem ott, s minden néprajzi vonatkozású, de különösen a dalolással kapcsolatos eseményt éberem figyeltem. Tehát nagyon sok mindent tudok megírni személyes tapasztalataim alapján. A többit pedig kikérdezem az öregektől - gondoltam. Így kezdtem munkához 1956 őszén. De rajtam kívülálló okok megakadályozták a gyűjtést. 1957 nyarán pedig elkerültem Rimócról. Így nem tudtam minden szükséges anyagot összegyűjteni. Így nem lett ebből a munkából zenei monográfia. De folytatni szeretném az elkezdett munkát. Ehhez többször el kell még Rimócra men-nem, ami csak tanítási szünetben lehetséges. Olvastam Kide és Áj monográfiáját. Írójuk sok személlyel foglalkozik egyenként. Rimóc nagy falu ahhoz, hogy majdnem minden jó énekest megszólaltassak egyenként. A dalok jó részét sem egyénektől gyűjtöttem, hanem ahogy hallottam a lányoktól, legényektől, gyerekektől énekelni. Azt hiszem a célt, a falu dal-életének megvilágítását így is elérem. A dal, a zene a falu kultúrájának szerves része. Nem is akarom kiszakítani belőle, hanem zenei oldaláról nézve az egészet ábrázolni. "Zene a közösség életében" címmel a dalolási alkalmak, szokásokról, [3] a dalok terjedéséről, s a hangszerekről írok. Ezután a dalok csoportosítása következik. Végül Rimóc gazdasági, társadalmi, kulturális életéről egy-két általános tudnivalót jegyzek le.

[4] ZENE A KÖZÖSSÉG ÉLETÉBEN

Dalolási alkalmak, szokások

A rimóciak sokat és sokszor énekelnek. Különösen a fiatalok öntik dalba örömeiket, bánatukat, de joga van hozzá minden öregnek, s igen gyakran énekel is vele. Dalolnak munka közben, dalolnak, ha pihennek, s legjobban akkor, ha mulatnak. Dalolnak közösen, dalolnak, egyenként. A nótázási alkalmakat két nagy csoportra osztom. Egyéni és csoportos éneklésre.

Egyéni éneklési alkalmak

Talán annál az éneknél kezdem, aminek nincs meghatározott formája, szövege, dallama. Rimócon még él a siratás. Különösen fiatal halott sírjánál hangzik fel az édesanya fájdalmas, siró hangon elmondott éneke. Sajnos nem sikerült egyet sem leírnom, de hallottam többször, fülemben cseng a magas hangról elinduló, s egészen mélyre hanyatló dallamsorok egymásutánja. A sír körül állók megrendülten hallgatják, s meglehetősen állapítják meg: "szépen siratott". Még nem tekintik nevetségesnek, még fontos része a temetési szertartásnak. De siratnak később is egy-egy kedves halott sírja felett. Golyán nénit számtalanszor hallottam siratni fia sírjánál olyankor is, amikor néptelen volt a temető. De az anyai szívből feltörő keserűséget mindig hasonló ősi-ősi dallamba öntötte, amit nem az emberi tudat, hanem annál nagyobb befogadóképességű valami, a tudatalatti világ őrzi.

Ezzel a talán kicsit komor képpel kezdtem, de egyik emlék felidézi a másikat. Egymás után jutnak eszembe a képek, melyek mind egy-egy éneklő gyermeket, vagy felnőttét ábrázolnak.

Nem egy esetben történt, hogy a szántóföldön munkálkodó parasztembert énekelni hallottam. Szántás, vetés közben hangoz, vagy halkabb nótaszóval kíséerte munkáját. Ha kint jártam a rimóci határban, mindig hallottam a libát, "marhát" őrző lánykák, fiúcskák énekét. Harsány hangon dalolt itt is, ott is egy-egy kis pásztor, dala bejárta az egész határt.

Az ősz sok munkával jár, különösen a kender megmunkálása ad dolgot az asszonyoknak, leányoknak. A kendentörést ütemes mozdulatokkal végzik. A kendentörő egyforma csatogása nyomán dal csendül a leányok, asszonyok ajkán. Koraőszi estéken sokszor hallgattam a kendent morzsoló leányok dalát. Az udvaron munka közben daloltak estéről estére. [5]

Egyáltalán nem újság Rimócon, ha akár otthon, akár kint a határban dalolni kezd egy leány, vagy legény, idősebb ember, vagy gyermek. Ez a legtermészetesebb valami, ez megkönnyíti, szebbé teszi a munkát.

Csoportos éneklési alkalmak

A csoportos együttlétek alkalmával még jobb kedvvel énekelnek. Egy-egy csoport összevörösödésének kétféle célja lehet: munka vagy szórakozás.

A csoportosan végzett munka: kukoricafosztás, tollfosztás, fonás mindig hangulatosabb. Ilyenkor egyik dal a másikat éri. Régen a kendermorzsolást is így végezték, de ezt ma már mindenki maga látja el.

Mikor még kalákába mentek, az is bő alkalmat adott a dalolásra. Olyankor a marokszedő lányok egy csoportban, mögöttük a kaszások külön csoportban dalolva jöttek haza este a faluba. Még én is találkoztam ilyen társasággal. Ők ugyan nem kalákában voltak, csak hazafelé jövet összetalálkoztak. Mire a faluba értek, egész sokan lettek. Az egész napos kánikulában végzett munka után olyan frissen énekelve vonultak végig az utcán, mintha valahol vendégségben lettek volna.

A falu lakosai közül mindig sokan jártak más vidékre dolgozni. Régen summásnak, most állami gazdaságokba szegődnek el. Az országnak majdnem minden részében megfordultak rimóciak. Különösen Mezőhegyesre mentek sokan, most meg Velencére a Tükröspusztai Állami Gazdaságba. Ezekről a helyekről mindig sok-sok nótát hoztak. Az utazást pedig oda is, de különösen hazafelé a dal tette kedvessé.

Sokan dolgoznak most bányában, meg útpítésnél. Ezeket a munkásokat szombat esténként vonatú vagy autó hozza haza. A három év alatt, kivéve bőjti estéken, "mikor nem illő" énekelni, az egész heti munka után éneklő munkásokat hoztak haza a járművek.

A fonó is közös munkaalkalom. Körülbelül a háborús évek végéig még voltak fonóházak. Ma ez már nincs, de a fonó még tovább él. Most egy-egy lányos háznál gyűlnek össze. A "lőnjapajtások". A legények daloló csoportjai most is ugyanúgy járnak fonóról-fonóra, most is olyan vidámak, játékosak, dalosak az esték, mint régen. "Kilenc-tíz lőnj üt körbe a szobában. Hajuk befésülve kákóba. Cifra lőnjök. Énekeltek. A legények összefogódzva mentek a fonóházba. Csakúgy zengett a falu az énektől." - meséli Emer néni, Virág Balázsné a régi fonókról. A legények leültek a "szeretőjük" mellé, s ment a dalolás. Király néni [6] az ott lefolyt játékokról is mesélt. A "csizmaszár-hasogatás", kacsaozrás", "macskanyúzás", stb. voltak a kedvenc játékok. Meg az ismert "kútbaesést" játszották sokat. A játékokat mindig megelőzte, befejezte az éneklés. Golyán Ilon néniék lánykorában a fonó kedvenc dala volt:

Zúg a mező, zúg az erdő, vajon ki zúgatja?

Talán bizony Percze Mihály a lovát itatja.

Szép Ő maga, szép mindene, szép a paripája,

Vigan vágtat a Kiss Mari lapos udvarára.

A Kiss Mari magos ágy[aj] magosra van vetve,

Percze Mihály a kalapját rajta felejtette.

Hozd ki Mari a kalapom, hadd tegyem fejembe,

Hogy ne süssön a fényes nap kacsintó szemembe."